

17. August - Dunhuang - Yemen med tog

Jeg sad som I ved fast i Yemen pga. knækkede eger. Min cykelven fra Tianjin sendte straks reservedele og værktøj men postmanden på disse kanter er ikke Jens Lyn og Yemen ikke nogen videre spændende by, mildt sagt. Jeg tog derfor toget til Dunhuang og havde to pragtfulde dage, som alt sammen er beskrevet i forrige kapitel. Jeg tog morgentoget 17/8 tilbage til Yemen og ankom ved middagstid.

Med spænding arriverede jeg på hotellet og spurgte høfligt om min pakke var kommet – nix, ingen pakke. Receptionisten fornemmede en vis desperation hos mig og var så venlig at ringe til posthuset – jo jo, de havde pakken den ville nok komme senere idag. Kl 17 bankede det på min dør og dobbelt hurra, der stod den søde hoteldame med min pakke.

Pakken blev flået op og alt var tilsyneladende i orden. Eger og værktøj til at afmontere kassetten (de bagerste tandhjul på baghjulet). Få minutter senere kom den dybe nedtur, chok, depression – da jeg skulle til at spænde egeren viste det sig at den var 15 mm for kort – nu er jeg jo heldigvis en temmelig flegmastisk natur og for det meste af tiden nogenlunde under kontrol. Hvis dette var sket for Axl Rose er jeg ikke sikker på hvad resultatet var blevet. Vold, mord, måske brandstiftelse. Nå, een ting var sikkert – ikke flere dage i Yemen. Jeg flyttede derfor en eger fra forhjulet til baghjulet og var klar.